

UKRAINE 90202

Zakarpats'ka oblast

Berehove

Vulytsya B. Khmel'nyts'koho 10/3

Habor Petro / Gábor Péter

(Jorien de Ruiters)

ww.childrencareoekraïne.nl

jorienderuiters@hotmail.com

NL64 RABO 0148 8373 52

t.n.v. CG De Wingerd

o.v.v. Children's Care Oekraïne

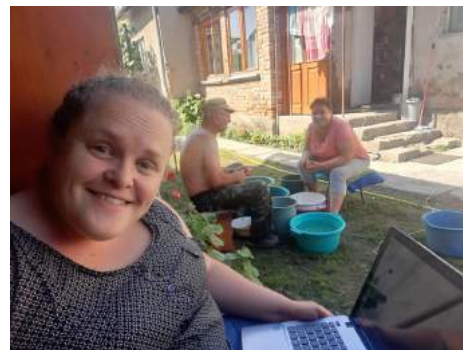

Children's Care Oekraïne

Nieuwsbrief augustus 2021 - Jaargang 9 nr. 3

Het is volop zomer en we hebben vooral mooi en warm weer. Op het moment van schrijven zit ik buiten op een trappetje naast mijn schoonouders die weer volop bezig zijn met het schoonmaken van groenten en fruit om die vervolgens in te maken voor de winter. Elk jaar weer in de zomer sta ik er bij stil hoe mooi en waardevol de natuur is en hoe wonderlijk het is dat we daardoor elke dag te eten hebben. Het blijft me verbazen hoe alles groeit en hoeveel soorten er van alles zijn, zelfs soorten waar ik nog nooit van heb gehoord.

Daarnaast geeft het me een gevoel van respect niet alleen voor mijn schoonouders maar ook voor al die mensen die de hele zomer hard werken om zichzelf te voorzien van eten in de winter. Wat een zegen dat God alles laat bloeien en groeien.

Het werk in het ziekenhuis werpt zijn vruchten af

In 2015 mocht ik in het ziekenhuis zorgen voor Dianne een mooi klein meisje dat toen ze 9 maanden oud was werd geadopteerd door een echtpaar hier in Oekraïne. Toen ze 1 jaar was heb ik haar nog opgezocht bij haar adoptiegezin maar daarna alleen wat dingen via facebook gezien. Nu ruim 6 jaar later werd ik door dit meisje zelf gebeld. Haar adoptieouders hadden haar verteld over de tijd in het ziekenhuis en over mijn rol in haar leventje. Dit deden ze aan de hand van een fotoboekje dat ik voor haar had gemaakt, over de tijd bij mij in het ziekenhuis. Nu ze meer begint te begrijpen van haar adoptie, wilde ze ook mij graag ontmoeten en ben ik laatst bij haar op bezoek geweest. Binnenkort gaan we ook nog een dagje opstap met elkaar en leuke dingen doen. Het is zo gaaf om te zien hoe zij terecht is gekomen. Ook kreeg ik begin juni foto's van een

meisje dat rond dezelfde tijd is geadopteerd uit het ziekenhuis. Dit was Esther en voor haar heb ik anderhalf jaar mogen zorgen. Ik weet nog zo goed dat ik het verschrikkelijk vond dat ze wegging en dat het voelde alsof ze mijn kindje afpakten. Maar nu kreeg ik foto's dat ze haar eerste schooljaar had afgerond en ben ik zo dankbaar dat ze een veilig en liefdevol huis heeft gekregen - een thuis met kansen.

Esther

Dianne

Nefelejcs - Vergeet-me-nietje

Nieuw werk

Sinds 1 juni ben ik aan het werk bij Nefelejcs. Ik ben gevraagd door een Nederlands echtpaar dat zich al 7 jaar inzet voor dit project. Helaas nemen zij begin september afscheid en gaan weer terug naar Nederland. Een groot gemis voor Nefelejcs, maar ook voor ons want we zijn door de jaren heen goede vrienden geworden.

Nefelejcs is een project van de protestantse kerk hier in Transkarpatië.

In Oekraïne is het hebben van een kind met een beperking nog lang niet altijd geaccepteerd. Mensen schamen zich of weten niet wat ze met hun kinderen aan moeten.

Eerder werden kinderen vaak weg gestopt in kindertehuizen. Daar ontbreekt het vaak aan goede zorg. Ook zullen er nog veel kinderen zijn waar we geen weet van hebben die al hun hele leven niet buiten komen en vaak in slechte omstandigheden leven.

Al vanaf 2014 wordt erbij Nefelejcs hard gewerkt om kinderen met een verstandelijke en lichamelijke beperking een plek te geven waar ze welkom zijn en allerlei vaardigheden kunnen leren.

Zo worden er individuele therapieën gegeven, waar ouders hun kinderen naar toe kunnen brengen. Er zijn op dit moment 3 klassen waar 3 keer per week les wordt gegeven en waar de kinderen zich kunnen ontwikkelen op hun eigen niveau. Ook is er een programma voor jongeren waar ze leren om te helpen in de keuken en les krijgen in houtbewerking.

Zelf help ik met het bereiden van de maaltijden en begeleiding met het eten. Verder ondersteun ik de pedagogisch medewerkers en bied ik een helpende hand waar nodig is.

De groepen waar ik voor kook samen met mijn collega Etuka zijn de kinderen die naar het schoolprogramma komen. Drie keer per week worden deze kinderen opgehaald met busjes en na afloop weer naar huis gebracht.

Veel van deze kinderen hebben ernstige gedragsproblemen met autistische trekken, een grote leerachterstand of een laag IQ. Waar in Nederland op scholen en speciaal onderwijs aandacht wordt besteed aan elk kind persoonlijk is dat op de scholen hier een groot probleem. Verschillende niveaus kennen ze niet en kom je niet mee in de dagelijkse lessen dan kan je bijna beter thuis blijven. Niet alleen voor deze kinderen, met een beperking, maar voor veel andere kinderen is dit een groot probleem. Er zijn zoveel kinderen die echt wel mogelijkheden in zich hebben maar het ontbreekt gewoon aan begeleiding.

Veel kinderen die we nu op het centrum krijgen, hebben door de jaren heen niet geleerd om met anderen om te gaan en vinden het dan ook erg lastig zich in een groep te begeven.

Veel kinderen krijgen thuis wat ze willen omdat dit de meest makkelijkste manier is voor de ouders om met hun kinderen om te gaan. Dit maakt het wel moeilijker op school.

De eerste weken waren dan ook wel pittig voor de medewerkers. Door corona was het centrum een tijd gesloten. Nu moest iedereen weer z'n plekje vinden. Met meerdere kinderen in een groep moeten zijn en je houden aan de regels was een hele stap voor deze kinderen. Ook kwamen ze bij ons in de keuken/eetzaal om te eten.

Niet alleen met hun eigen klas maar met nog 2 andere klassen. Ook het eten is anders dan thuis. Ook de borden, bekers en het eten met bestek was een hele uitdaging voor veel kinderen. De eerste weken waren daardoor een hele belevenis. Er werd veel gehuild er was veel onrust en er werd weinig gegeten de eerste dagen. Maar langzaam aan zagen we de kinderen veranderen. Het werd rustiger in de eetzaal. Kinderen begonnen meer te eten en ze leerden dingen te eten die ze thuis nog nooit gegeten hadden. Ouders zijn blij als ze filmpjes en foto's zien van hun kinderen die zich in een groep beginnen te ontwikkelen en gaan eten.

Niet alleen de kinderen leren, maar ook wij leren. Bijvoorbeeld van welk bord ze het liefst eten, welk kopje ze wel uit willen drinken en wat er het best gegeten wordt en dus gekookt kan worden.

Omdat ik nog geen eigen auto tot mijn beschikking had reed ik vaak mee met de bus waarmee de kinderen werden opgehaald. Het was zo gaaf om steeds meer te zien hoe de kinderen begonnen te genieten. en dat ze vinden om naar een plek te gaan waar ze geaccepteerd worden hoe ze zijn.

Nefelejcs - vervolg

Net voor de vakantie ging elke groep apart van elkaar een ochtend weg en ook ik mocht met één van de groepen mee. Samen met de kinderen naar het restaurantje in het dorp. Bij het restaurant was ook een kleine speeltuin. Wat zo normaal lijkt voor ons, was een grote belevenis voor de kinderen. Wat hebben ze genoten en daardoor ook wij.

We hebben vakantie van 17 juli tot en met 23 augustus op het centrum en daarna zal het dus weer even opnieuw wennen zijn voor de kinderen.

In de toekomst hoop ik nog meer te kunnen en mogen doen. Voor nu, geniet ik volop van het werk in de keuken, de kinderen en het leren van de Hongaarse taal. Dit laatste is wel heel lastig, maar nodig om met de collega's en de kinderen te kunnen communiceren.

De laatste maanden heb ik voornamelijk gepaste hulp verleend aan mensen die wel wat extra's kunnen gebruiken naast hun eigen beperkte financiële middelen. Bijvoorbeeld om eten te kopen. Een grote actie om mensen te verrassen met een voedselpakket hoop ik straks weer te mogen doen als het winter is en mensen nog meer afhankelijk zijn van wat extra's omdat het leven in de winter gewoon een stuk duurder is.

Voedselpakketten

Een Auto maakt het werk in Oekraïne een stuk makkelijker

Zoals jullie al hebben vernomen is mijn TFC op zoek gegaan naar sponsoren voor een auto. Dankbaar zijn we voor het geld dat we hebben ontvangen. Ondertussen hebben we een mooie auto kunnen aanschaffen. Financieel zijn de kosten nog niet helemaal afgedekt.

Wilt u ons ondersteunen in de aanschaf van de auto. Dan kan dat door de QR code te scannen met de camera van uw telefoon of door op de onderstaande link te klikken.

[Geef voor 'Een auto voor Jorien'](#)

Hier kan ik héél veel voedselpakketten mee rondbrengen.

Bedankt voor jullie giften.

Nederland

Rond 20 augustus hopen Sanyi en ik voor een aantal weken naar Nederland te komen. Door corona was het langere tijd niet echt mogelijk of lastiger om te reizen en we zijn daardoor al 2,5 jaar niet in Nederland geweest.

We kijken er naar uit om familie en vrienden weer te ontmoeten. Daarnaast hebben we wat regelingen te doen o.a. een verblijfsvergunning voor mij.

Bidden & danken

Danken:

- * Voor de adoptiekinderen die een thuis hebben gekregen waar ik ze mag zien opgroeien.
- * Voor de nieuwe werkzaamheden bij Nefelejcs
- * Nieuwe uitdagingen en contacten hierdoor
- * Voor de giften voor de auto.
- * Voor de goede oogsten.

Bidden:

- * Voor het leren van de Hongaarse taal
- * Voor het werk dat ik mag doen en dat God me laat zien waar Hij me wil gebruiken.
- * Voor de reis naar Nederland.
- * Omgaan met cultuur verschillen.

Homemade Vlierbloesemlimonade

